

VERGELIJKING MET 'DELFSHAVEN' IS SUGGESTIEF

... Het vertrek van ds. H.G. Gunnink van de vrijgemaakt-gereformeerde synode in Harderwijk is niet te vergelijken met het opstappen van twaalf leden van de synode van Rotterdam-Delfshaven in 1964. Er zijn nu wel meningsverschillen, maar die moeten niet tot een schisma worden opgeblazen.

In de krant van gisteren schrijft Willem Bouwman op pagina 2 een uitgebreid artikel over het vertrek van ds. H.G. Gunnink van de vrijgemaakt-gereformeerde synode in Harderwijk. Bouwman schrijft: 'Gunnink was nog maar net vertrokken, of de achterblijvers refereerden al aan de jaren zestig'. Hij suggereert daarmee een synodestandpunt aansluitend op Gunnink's vertrek. De verslaggever mag dit hebben opgevangen, maar ik ben een van die achterblijvers en heb niemand deze referentie horen maken, noch over het vertrek van Gunnink soortgelijk commentaar horen geven.

Bouwman legt een link tussen het vertrek van ds. Gunnink en de synode van Rotterdam-Delfshaven in 1964, waar rond de zogeheten kwestie-Van der Ziel twaalf synodeleden opstapten. Even verderop schrijft hij dat 'Gunnink, Schoep en de twaalf van Delfshaven staan in een traditie die bijna net zo oud is als de Afscheiding van 1834'. Maar Bouwman legt verbanden die er niet zijn. Ds. Gunnink wil waken over het gereformeerde erfgoed; de twaalf van Rotterdam-Delfshaven zochten

De vrijgemaakt-gereformeerde synode in Harderwijk moet het op dit moment zonder ds. H.G. Gunnink doen.

juist meer ruimte in de kerken dan er indertijd was, en de kwestie uit 1849 lijkt meer op een bizar conflict dan iets principiëls. (Voor zover ik kan nagaan, ging het over het dragen van kuitbroek en steek.) De vergelijking die Bouwman uitwerkt met de kwestie-Van der Ziel getuigt van vindingrijkheid. Bouwman stelt eerst

de vraag of Gunnink en zijn geestverwanten in het synodebesluit rond Paas zullen berusten en weidit dan verder uit over de breuk in 1964 en 1967. Dat komt suggestief over. Bouwman ziet over het hoofd dat er al eerder aan Gunnink geestverwante predikanten zijn vertrokken en dat Gunnink en anderen daarin niet zijn mee-

gegaan. Ook dat was een keuze. Dat in de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) de meningen op een aantal punten uiteenlopen, is geen geheim. Daarop hard tamboeren, wekt gauw de schijn dat er een nieuw schisma opdoemt. Ik voel dat als stemmingmakerij die de kerk van Christus niet dient. Jarenlang was het in de vrijgemaakte ker-

ken haast onnatuurlijk koekoek eenzang. Inmiddels zijn er variërende zienswijzen op thema's als de positie van de vrouw in eredienst en ambtsdienst, op het bedrijven van theologie als wetenschap en ga zo maar door. Zijn we daarmee slechter af dan vroeger? Verschillen van inzicht zijn juist vaak een verrijking, omdat het ons dringt dieper na te denken over wat God ons in zijn Woord voorhoudt. Ds. Gunnink en zijn geestverwanten mogen met mij behoorlijk verschillen van inzicht, maar ik zou hun geluid niet willen missen in onze kerk.

verschillend wegen

Als je aan de synode deelneemt, wordt je er regelmatig bij bepaald dat sommige thema's complexer liggen dan je tevoren had ingeschat. Vaak zitten er allerlei aspecten aan een zaak die je nu eenmaal verschillend kunt wegen. Dat maakt je oordeel milder. Verschillende opvattingen in de kerk zijn zo oud als de kerk zelf. We lezen er al over in het Nieuwe Testament. Die verschillen zijn er niet om tot een schisma te worden opgeblazen. We onderhouden zusterlijke banden met de Christelijke Gereformeerde Kerken. Daar leeft men al sinds jaar en dag in één kerkverband met verschillen waarbij die in de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) gering lijken. Het bindmiddel om de boel bijeen te houden is liefde voor Christus en dicht te blijven bij het Woord van God. <